

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת כתובות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ו מציאת אשה

גמ' סה: - סח.

בעל אוכל פירות ירושתה, בושת ופגם (חלקה)

בושתה ופגמה - ת"ק - שלה, ר"י בן בתירא - שבסתר $1/3$ לו, שבבגלוי $2/3$ לו [אית ליה זילותא ואשתו כגופו]

מציאתה לבעל, לר"ע - לעצמה [כהעדפה ע"י הדחק]

ספק אי ב', ג' מלאכות בב"א נחשב העדפה ע"י הדחק

א"צ ליתן הנדוניא ליבם

כותבים בכתו' שהחתן מקבל עליו תוספת שליש לכספים [רש"י - ראויים להשתכר מיד],
מוריד חומש לכלים ופרקמטיא ששמו [רש"י - פוחתין, דרך לשומם יותר חומש לכבוד הכלה לחבבה]
בשווי: כלי זהב, דינרי זהב במקום שנהגו לא לפורטין (לל"ק לרשב"ג אפי' נפקי ע"י הדחק),
חתיכות זהב - לרש"י לר' יוחנן דוקא גדולות

חתן מקבל לתת 10% ממה שהכניסה לקופה של בשמים בירושלים, וספק מתי

{ בת נקדימון, מוסרין ביד בהמתן של אומה שפלה; די מחסורו; צדקה דמר עוקבא ואשתו;
מתן בסתר; נחזיק טובה לרמאי; המקבל ואינו צריך יבא לידי כך }

משיא בתו סתם, יתומה מצדקה - לא יפחות מנ' זוזי מדינה לנדוניא, ואם יש יותר - לפי כבודה

יתומה קודמת ליתום למזונות, לינשא מצדקה

אשר יחסר לו - אשה, סוס לרכוב

עני שאינו רוצה - ר"מ ור"י - לשם הלואה וחוזרין לשם מתנה, חכמים - פותחין לו לשם מתנה וחוזרין
לשם הלואה, ר"ש - "הבא משכון" (רש"י - "אין לי" טול בלי משכון)
עשיר (רש"י - שמסגף עצמו ברעב) - ר"י - לשם מתנה ונפרעין לאחר מיתה [תעביטנו]
ר"ש - אין נזקקין לו

אין לו ר' זוז א"צ למכור כלים יקרים וישתמש בפחותים,

חזן: ממחרישה דכסף, לאחר שבא לידי גיבוי (רש"י - עשיר שנטל לקט - ב"ד גובין)

רש"י סז.

גמלים של ערביא אשה גובה פרנא - לרש"י - מוסיף שליש לרווח

גמ' סח. - ע.

נדוניא ליתומה: ר"י (שמואל, רבא, רב חסדא להל') - כמו הבת הראשונה או בתר אומדנא דעת האב,
ואי לא אמידני' - רבי - עישור

חכמים - שמין עישור נכסים בכל אופן

כמה בנות באו כאחת להנשא - נוטלות עישור, עישור מהשיריים, עישור מהשיריים וחולקות בשוה
יתומה קטנה מוציא נדוניא משתגדיל (אא"כ צוה האב לא)

ר"ש בן אלעזר - לבוגרת לא תקנו נדוניא (רש"י - וכן נשאת בנערות [נתרצית])

ורבי חולק (להל') - רב הונא - אא"כ לא מיחתה, מהרש"א - או נערה שכבר ניסת ולא מיחתה -
לרבא - דוקא בשאינה ניזונת ובוגרת שכבר ניסת אפי' ניזונת

רבי - גובה ממשועבדים (רש"י - ששעבדו האחין) (רש"י - שויהו כבע"ח דעישור הוי קצוב), ר' יוחנן - אפי'
משכנו אין מוציאין

לרבי - גובה אף ממטלטלי (דלא כהל'), שמואל - שמין דעת האב - נמי מטלטלי (נ:)

ר' יוחנן - מת גם הבנים - אין עישור נכסים אלא יורשות בשוה, ור' חנינא חולק

בת כבע"ח דאחי בעישור נכסים - ומצו לסלוקי בזוזי, בחד ארעא, וגובה כינונית בלי שבועה

נ"מ בין פרנסה למזונות: שמין, משועבדים, בגרו ונשאו לרבי, "אל יפרנסו"

להל' מזוני כתובה ונדוניא רק מקרקע

במשליש מעות לבתו (רש"י - לקנות שדה לכשתנשא) והיא אומרת נאמן בעלי עלי :

בגדולה נשואה - שומעין לה [רש"י - בידה למכור השדה]

ארוסה - לר"מ אין שומעין [מצוה לקיים דברי המת]

לר' יוסי שומעין [יכולה למוכרו]

קטנה - אין שומעין [אין מעשה קטנה כלום]

"אל תתנו לבני אלא שקל לשבת", "תנו שקל ואם מתו לאחרים" -

לר"מ נותנים שקל (רש"י - והמותר מזונות מצדקה),

מר עוקבא - להל' נותנים כל צרכם [אמר רק לזרזם]

פעוטות (בן ט') לא יכולים למכור מטלטלין במקום אפוטרופוס